

URRINEKO INCHAURRAK.

ESANGIA. ¹

Sarri agertuten dau gois ona zeruak
Egun argi bat izan dagian munduak;
Lorarik lora egan micheletak ² pozik
Ibilten dira arro, chukun ta politik;
Ume koskonduchuak, ³ zoraturik legez,
Jarraika duaz urrin artu albadabez,

Daukazelako grana ta urrezko eguak,
Balira legez gauza tint baliotsuak;
Baña artu orduko euren eskuetan
Auts biurtuten jakez ego ederrok bertan.
Orra umien pozak zertara datozen
Gauz eder baten jaube ustez egin arren

Eguzki argiagaz bardin landa baten
Gauzacho bat dizdizka urrin bada ikusten
Lora guztiak baño au da ederrago:
Bertara jua eta ¿baña an zer dago?
Ez lora pichi eder, ez zoragarririk,
Ispilli zaticho bat ausia bakarrik.

Gauza andia dala pentsau eragiten
Izar bustandun bere sarri da agertuten;
Askok sinistu oi dau dala miraria
Ta gerra andi baten señalear garbia;
Orrelako gauzarik ezer izan ez da
Jende guztia larri ipinten dau bada.

Urietan piestak dirala ederrak
Esaten dabe beti urtero paperak;
Bertara jua eta, ¡o zenbat alditan,
Pentsetau zan lakorik an ez da topetan!
Diru asko gastau ta damututa echera
Etorri oi da sarri juana ikustera.

(1) Proverbio.

(2) *Micheletak*, las mariposas.

(3) *Koskonduchuak*, sinónimo de *aziak*, *nausiak*.

Arrantzalle bat baldin bada azartua
 Asko artzeko ustez sarri urrin dua,
 Gañera kostan bada gabetan farola
 Illunagaitik bere ez deutsa ardura,
 Eskerrak emon beyoz alan farol oni
 Utsik izanda bere oi dalako etorri.

Baita askotan dua urrin egazia
 Largaurik bere jayo ta bizi tokia,
 Ichirik abia ain lumatsu biguna
 Galdu baleu legeche buruko zentzuna,
 Erbestetuagaitik damurik baperez
 Doialako obeto bizitera ustez.

Nik bere entzun eta urriñeko gauzak,
 Zoro-zororik egin nituzan ametsak,
 Egan ez arren ontziz irago ichasua,
 Baña emen ez topau uste zan lekua,
 Sinisten nebalako, neke asko baga
 Dirua Ameriketean irabasten zala. •

Artu dot gisaño onek engañu osua,
 Zoratzen ninduana zan ispilluchua,
 Ta neure farolaren errañu barrutik
 Nago urriñegira emen etorririk,
 Baña banintzateke ichas egazia
 Laster artuko neuke nik Euskel-erria.

¡O, neure jayoterra ta eche kutuna!
 Orche dot nik abia apatz ta biguna;
 Baitabere or daukat kostako farola,
 Zein dodan biotzeko amacho laztana;
 Beraren argipetik ez baneu nik urten
 Ez nintzan aurkituko ume zurtz gaur emen.

Baña izan naz beti ni chori-burua,
 Alperrik orain daukat miñ eta damua:
 Inok gura ez padau nik legez erratu
 Esaera on zarrak, gaztiak, sinistu:
 Urriñeko inchaurreak ost andiak dabez,
 Bertara jua eta billatu baperez.